

[Handelsministeren.]

faktisk er det sidste skridt før nationaliseringen, og at man fra den anden side i salen synes, at det er alt for lidt, der er foreslået; man karakteriserer det oven i købet som lidt smånusseri.

Dette er jo et forsøg på at tage et skridt i retning af en mere demokratisk og moderne virksomhedsform, således at forbrugernes og samfundets indsigt med, hvad der foregår, bliver styrket. Det mener jeg forslaget klart tager sigte på, efter min mening også på en hensigtsmæssig måde.

Man harcelerer noget over kriteriet for samfundsrepræsentanterne og siger: hvad er egentlig det for noget, hvad er det for nogle mystiske mennesker, man her skal finde frem til? Det er ikke muligt krystalklart og knivskarpt at definere de egenskaber, en sådan person bør være i besiddelse af, men det, det drejer sig om, er, at vedkommende vurderer det foretagende, han bliver bragt ind i, ud fra samfundsmæssige synspunkter og er i stand til at følge med i, hvad der foregår, og altså derfor har så tilpas megen sagkundskab, at han kan vurdere, hvad der foregår, og at han også kan påtale, hvis det ikke følger de samfundsmæssige hensyn, som lovgivningen instituerer. Der er for så vidt ikke forskel på dette og så det, man har vedtaget tidligere for så vidt angår samfundsrepræsentanter i banker og sparekasser. Der kan være den forskel, at det er en anden virksomhedsform, som altså kan kræve en noget anden kundskab, men hensigten er naturligvis den samme, nemlig at der sidder folk, som følger med i, hvad der foregår, og som selv kan påvirke udviklingen i retning af det, samfundet ønsker, altså det, der er nedfældet i den lovgivning, vi vedtager herinde.

Det er naturligvis ikke for at skaffe nye »ben«, sådan som det hånligt blev sagt af repræsentanten fra fremskridtspartiet, hr. H. C. Hansen. Det må vurderes i udvalget, hvordan vedkommende skal aflønnes, men det er klart, at der må være en rimelig betaling for det arbejde, der udføres. Hvis betalingen bliver rimelig for det arbejde, der udføres, så mener jeg ikke, man kan karakterisere det som »ben«.

Til hr. Anders Andersen vil jeg sige, at det forekommer mig lidt for rosenrødt at skildre ejerne af eksisterende forsikringsselskaber som repræsentanter for de forsikrede i al almindelighed. Der findes selskaber, hvor det er de forsikrede, der er ejere, men der findes også

selskaber, hvor det er ganske få af dem, der ejer, der er blandt de forsikrede, og hvor ejerne altså kun udgør nogle promille i forhold til de forsikrede. I sådanne selskaber er det selvfølgelig kapitalindsatsen, der afgør, at man ejer.

Det er jo navnlig de foretagender, man interesserer sig for, når man ønsker samfundskontrol, for der er ikke ret meget hverken forbrugereindseende eller samfundskontrol med disse foretagender.

Hr. Anders Andersen sagde, at han ville tilsige en saglig og måske langvarig behandling i udvalget. Hvis hr. Anders Andersen hermed mener, at man ikke skal lægge forslaget i mølpose, men at man skal sylte det i flere år i udvalget, så må jeg advare, idet jeg mener, at det ikke skal lægges i mølpose, det skal gå i udvalg. Det kan naturligvis ikke klares inden sommerferien, men forhåbentlig kan man nå en saglig og grundig behandling i løbet af næste samling og da komme frem til et forslag, der kan vedtages.

Som flere ordførere har været opmærksom på, har jeg sagt og vil gerne gentage, at vi vil være meget åbne over for ændringsforslag. Jeg forlanger ikke, at det præcis er dette lovforslag, der bliver vedtaget. Jeg finder bare, at det vil være rimeligt, at vi får gennemført en lovgivning, da vi mener, det er nødvendigt med en modernisering og en demokratisering af denne form for selskabslovgivning helt på linje med det, der er foregået for andre former for selskabslovgivning.

Jeg har en enkelt bemærkning yderligere. Jeg er enig i, at det ikke tjener noget formål at gå i detaljer med de enkelte paragraffer, men jeg vil gerne svare dem, der har spurgt, hvorfor man overhovedet skal lovgive, når forsikringskommissionen ikke stillede forslag om en sådan lovgivning.

Vi finder – det synes jeg er opfattet helt korrekt af SFs ordfører, hr. Ole Olsen – at der er mange særdeles interessante forslag i betænkningerne, og vi mener, at der påpeges en række forhold, som kræver en reaktion fra politikernes side, og det er det, vi har udkrystalliseret i form af lovforslag. Det er muligt, noget af det kunne gennemføres ved ændret praksis institueret på anden vis, men det ville ikke fuldt ud opfylde det behov, som vi finder må opfyldes i overensstemmelse med de påpegninger, der gøres i kommissionsbetænkningerne. Derfor finder vi, at det er rimeligt med en sådan lov-